

پزشکیان:

نقشه راهبردی توسعه صنایع خلاق، باید تدوین شود

رئیس‌جمهوری با اشاره به ضرورت تدوین نقشه راهبردی و برنامه عملیاتی برای توسعه صنایع خلاق، بر آمادگی دولت برای رفع موانع قانونی و اجرایی در این موزه تأکید کرد.

بهره‌گیری از دیدگاه‌های تخصصی و کارشناسی تأکید کرد و خواستار جمع‌بندی نظام‌مند پیشنهادها و نظرات مطرح‌شده و تبدیل آن‌ها به نقشه راهی روشن، منسجم و قابل اجرا شد. پزشکیان در بخش دیگری از سخنان خود، شناسایی و احصای ظرفیت‌ها و مزیت‌های نسبی هر استان در حوزه صنایع خلاق را حائز اهمیت دانست و بر ضرورت طراحی برنامه‌های توسعه‌ای متناسب با توانمندی‌ها، منابع فرهنگی، ظرفیت‌های تولیدی و فرصت‌های اقتصادی مناطق مختلف کشور تأکید کرد. در این نشست ضمن ارائه گزارشی از اهداف، ابعاد و برنامه‌های رویداد ملی صنایع خلاق «مانوین»، بر اهمیت توسعه این بخش به‌عنوان یکی از ظرفیت‌های مؤثر در ارتقای ارزش افزوده اقتصادی، تقویت هویت فرهنگی، گسترش بازارهای داخلی و بین‌المللی و ایجاد فرصت‌های جدید اشتغال تأکید شد.

مشخص شود؛ به این معنا که باید روشن باشد چه محصولی، با چه میزان تولید، با چه سطحی از کیفیت و متناسب با نیاز کدام بازارها باید عرضه شود. تعیین این مؤلفه‌ها، مبنای تصمیم‌گیری مؤثر، تخصیص هدفمند منابع و تدوین برنامه‌های اجرایی در حوزه صنایع خلاق خواهد بود. رئیس‌جمهوری همچنین با تأکید بر ضرورت به‌روزرسانی صنایع‌دستی و انطباق ظرفیت‌های سنتی کشور با اقتضانات دنیای امروز، بر لزوم توجه هم‌زمان به اصالت فرهنگی، نوآوری در طراحی و تولید، ارتقای کیفیت و الزامات بازارهای هدف تأکید کرد. پزشکیان با تأکید بر ضرورت بهره‌گیری از تجربه و دانش فعالان این حوزه، خواستار مشارکت مؤثر صاحبان فرایندها، تولیدکنندگان، کارآفرینان و سایر ذی‌نفعان در تدوین برنامه توسعه صنایع خلاق شد. رئیس‌جمهوری همچنین بر استفاده از ظرفیت دانشگاهیان و

به گزارش ایسنا، مسعود پزشکیان در جلسه معرفی رویداد ملی صنایع خلاق «مانوین»، تدوین یک برنامه راهبردی و عملیاتی منسجم را از مهم‌ترین الزامات توسعه هدفمند صنایع خلاق دانست و بر ضرورت ترسیم چشم‌انداز روشن، تبیین اصول و ارزش‌های بنیادین و تعیین اولویت‌های اجرایی این حوزه تأکید کرد. رئیس‌جمهوری با اشاره به آمادگی دولت برای حمایت از فعالان و کسب‌وکارهای حوزه صنایع خلاق، خاطر نشان کرد: دولت می‌تواند در چارچوب وظایف و اختیارات خود، با رفع موانع موجود، فراهم‌سازی زیرساخت‌های موردنیاز، پشتیبانی از فعالان این عرصه و اصلاح یا تصویب مقررات و قوانین ضروری، زمینه توسعه و تقویت این بخش را فراهم کند. پزشکیان تصریح کرد: تحقق این حمایت‌ها مستلزم آن است که پیش از هر اقدامی، اهداف و نیازهای تولید به‌صورت دقیق

پایان رویداد مانوین؛ آغاز فصلی نو برای اقتصاد خلاق و اشتغال پایدار

باید به دیده انصاف نگریسته شود. گردآوری و تحلیل همین تجارب اجرایی و مدیریتی، گرانباترین سرمایه برگزارکنندگان برای ارتقای کیفی و رفع نقایص در دوره‌های آتی خواهد بود. در این میان، فرآیند ارزیابی و انتخاب برگزارندگان نمایشگاه مانوین نیز که با تکیه بر شاخص‌ها و معیارهای چندگانه داوری انجام گرفت، گواهی بر ضرورت تدقیق سنججهای تجاری‌سازی، نوآوری در محتوا و توان مقیاس‌پذیری در بازار کار است. برای غنای بیشتر این جریان، حضور و مشارکت گسترده‌تر دستگاه‌های اجرایی، نهادهای عمومی دولتی و غیردولتی، پارک‌های علم و فناوری، شرکت‌های دانش‌بنیان و تمام حلقه‌های زنجیره نوآوری در دوره‌های بعد ضرورتی انکارناپذیر خواهد بود؛ زیرا تقویت این بستر تنها با هم‌افزایی همه‌جانبه ارکان حاکمیتی و مردمی ممکن می‌شود. افزون بر این، بازتاب گسترده و مداوم چنین نکاپوهایی در پهنه رسانه‌ای کشور و به‌ویژه رسانه ملی، سهمی بی‌بدیل در هویت‌بخشی به این صنایع، تغییر نگرش عمومی جامعه نسبت به مشاغل فرهنگی و بسترسازی برای رشد بازار داخلی و منطقه‌ای محصولات خلاق دارد.

اگرچه اصفهان به حق نگین درخشان فرهنگ و هنر ایران و انتخابی شایسته برای گام‌های آغازین بود، اما جغرافیای صنایع خلاق و هنرهای بومی هرگز در مرزهای یک خطه محصور نمی‌ماند. تمدن ریشهدار و متکثر ایران مسبب شده است تا هر گوشه از این خاک، از جنوب تا شمال و از شرق تا غرب، گنجینه‌ای بی‌بدیل از هویت‌های بومی، صنایع دستی خاص و ظرفیت‌های بکر اقتصادی باشد. بر همین مبنا، شایسته است متولیان امر برای ادوار آینده امکان میزبانی چرخشی این رویداد در سایر استان‌های مستعد کشور را به شکلی جدی مدنظر قرار دهند تا شکوفایی و فرصت‌های اشتغال‌زایی اقتصاد خلاق به سراسر پهنه سرزمینی گسترش یابد.

اکنون که پرونده اجرایی این رویداد بسته شده است، مأموریت اصلی مدیران و دست‌اندرکاران تازه‌آغاز می‌شود. برگزارکنندگان باید با تجمیع سریع دستاوردها و آسیب‌شناسی منصفانه کاستی‌ها، تشکیل دبیرخانه دائمی رویداد را از همین امروز پایه‌گذاری کنند؛ دبیرخانه‌ای فعال که با رصد پیوسته نیازهای فعالان، پیگیری تعهدات اعتباری و طراحی سناریوهای اجرایی دور بعدی، چراغ این جریان امیدبخش را در طول سال روشن نگه دارد و حرکت به‌سوی بالندگی پایدار اقتصاد خلاق ایران را استمرار بخشد.

■ سید کاظم حسینی

انسانی پدید می‌آورند. در کشور ما با وجود برخورداری از سابقه تاریخی کم‌نظیر در حوزه صنایع دستی، هنرهای تجسمی و ادبیات، اقتصاد ملی سال‌ها در سایه خام‌فروشی منابع زیرزمینی و توسعه شتابزده صنایع سنگین و پرمصرف زیست‌محیطی تنفس کرده است. نتیجه این مدل، شکل‌گیری صف طولانی دانش‌آموختگان دانشگاهی جویای کار در رشته‌های علوم انسانی، هنر، طراحی و فناوری اطلاعات است؛ جوانانی که مهارت‌هایشان با ساختار کارخانه‌های سنتی همخوانی ندارد و معضل بیکاری در میان آنان به چالشی ساختاری و اجتماعی بدل شده است.

در چنین بزرنگاهی، توسعه اقتصاد خلاق تنها یک انتخاب فانتزی یا نمایشگاهی نیست، بلکه راهبردی‌ترین پاسخ به مسئله اشتغال پایدار است. تبدیل کارگاه‌های خرد سنتی به کسب‌وکارهای خلاق مقیاس‌پذیر، پشتیبانی از استودیوهای بازی‌سازی و پویانمایی و استانداردسازی زنجیره عرضه صنایع دستی برای ورود به بازارهای جهانی، هر کدام ظرفیتی عظیم برای خلق ده‌ها هزار شغل پردرآمد و پایدار برای نسل جوان به شمار می‌روند.

رویدادهایی با وزن و چشم‌انداز «مانوین»، هنگامی به مقصد نهایی می‌رسند که نقطه اتصال هنر اصیل گذشته با فناوری‌های نوین و بازارهای آینده باشند. حضور و هم‌افزایی دستگاه‌های متولی فرهنگ، میراث و صنایع سنتی در کنار نهادهای توسعه نوآوری و صندوق‌های تأمین مالی، نشانه‌ای از درک مشترک حاکمیت برای راه‌سازی توان زنجیره تولید خلاق است. ایران امروز بیش از هر زمان دیگر نیازمند عبور از خام‌فروشی و سرمایه‌گذاری بر توان نامحدود اندیشه و دستان توانای مردمان خویش است. رشد و بالندگی صنایع خلاق، مسیری شفاف برای پیوند زدن آموزش به بازار کار، ریشه‌کنی بخش قابل‌توجهی از بیکاری تخصصی و ایجاد جهشی ملموس در تولید ناخالص داخلی به شمار می‌رود.

برگزاری رویداد ملی مانوین در سال جاری به میزبانی اصفهان، بی‌گمان گامی ارزنده و نقطه عطفی در سپهر فناوری‌های نرم کشور به شمار می‌رود؛ رویدادی که توانست مقدمه‌ای نویدبخش برای جلب توجه جدی‌تر سرمایه‌گذاران بخش خصوصی، آگاهی‌بخشی به جامعه علاقه‌مندان و معطوف ساختن بسته‌های حمایتی دولت به سوی فعالان صنایع خلاق باشد. پیداست که هر رویداد نوپایی در مقیاس ملی، در کنار دستاوردهای امیدبخش خود، با فراز و فرودها و نقاط قوت و ضعفی نیز روبه‌رو است که

واژه «مانوین» شاید تا چندی پیش بر گوش اهل فرهنگ و ادب نامی آشنا نمی‌آمد؛ واژه‌ای نوآورانه و ترکیبی که از هم‌نشینی اصالت و ریشه پویای «ماندن» در کنار اندیشه و فردای «نوین» ساخته شده است تا بر پیشانی تحول در نگرش به ثروت‌های معنوی کشور بنشیند. این واژه نوپدید، اکنون به نام و نشان رویدادی ملی تبدیل شده که بنا دارد پیوند میان میراث ماندگار این سرزمین و سازوکارهای نوین اقتصادی را بازتعریف کند. نامی که به عنوان نماد گردهمایی بزرگ صنایع خلاق کشور در پایتخت هنر و فرهنگ ایران، اصفهان، جلوه‌گر شد و افقی تازه را در سیاست‌گذاری زنجیره ارزش فناوری‌های نرم و آفرینش‌های انسانی نمایان ساخت. بازارکار این شماره را به دلیل اهمیت رویدادی که شاهد آن بودیم و اهمیت آن در اقتصاد و اشتغال کشور به آن رخداد اختصاص داده است.

برای فهم درست دلیل چنین رخدادی، ناگزیر باید از چیستی صنایع خلاق سخن گفت. صنایع خلاق به مجموعه‌ای از فعالیت‌های اقتصادی اطلاق می‌شود که ماده خام و محرک اصلی آن‌ها نبوغ، نوآوری، استعداد فردی و دارایی‌های نامشهود فرهنگی است. این بخش وسیع طیف گسترده‌ای از پویانمایی، بازی‌های رایانه‌ای، رسانه‌های نوین، طراحی و مد تا هنرهای سنتی، صنایع دستی، گردشگری و معماری را در بر می‌گیرد؛ حوزه‌هایی که در آن‌ها ارزش افزوده واقعی، نه در استخراج نفت و منابع طبیعی زیرزمینی، بلکه در چشمه جوشان ذهن و هنر انسان نهفته است. چنین صنایعی با ویژگی‌هایی همچون سرمایه‌بر نبودن سنگین، دوره بازگشت سرمایه کوتاه‌تر و انعطاف‌پذیری فوق‌العاده نسبت به صنایع سنگین و کارخانه‌ای، متمایز می‌شوند.

نقش صنایع فرهنگی و خلاق در بازار کار دنیای امروز، نقشی بی‌بدیل و پیش‌برنده است. بررسی روندهای جهانی نشان می‌دهد که بخش‌های وابسته به اقتصاد خلاق، بیش از دو تریلیون دلار درآمد سالانه در سطح جهان تولید می‌کنند و سهم قابل‌توجهی از تجارت بین‌الملل را در اختیار دارند. فراتر از ابعاد عددی و گردش مالی، مزیت کلیدی این صنایع در مدل اشتغال‌زایی آن‌ها نهفته است؛ طبق ارزیابی‌های نهادهای بین‌المللی، صنایع خلاق نزدیک به پنجاه میلیون فرصت شغلی در سراسر گیتی آفریده‌اند و جالب‌تر آنکه این عرصه بالاترین نرخ جذب جوانان و بانوان را در میان تمام بخش‌های اقتصادی به خود اختصاص داده است. این یعنی صنایع یادشده بدون تخریب محیط زیست، اشتغالی تخصصی، فراگیر و مبتنی بر کرامت